

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Zdeňka Kühna, JUDr. Tomáše Langáška, JUDr. Radana Malíka, JUDr. Petra Mikeše a Mgr. Daniely Zemanové v právní věci navrhovatelky: **vláda**, se sídlem nábr. E. Beneše 4, Praha 1, proti odpůrci: **Volba pro Mladou Boleslav**, se sídlem Blahoslavova 186, Mladá Boleslav, o návrhu na pozastavení činnosti politického hnutí,

t a k t o :

- I. Činnost politického hnutí Volba pro Mladou Boleslav **se pozastavuje.**
- II. Navrhovatelce **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Navrhovatelka podala u Nejvyššího správního soudu návrh na pozastavení činnosti odpůrce (politického hnutí) podle § 15 odst. 1 zákona č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o politických stranách“).

2. Návrh odůvodnila tím, že odpůrce, který vznikl registrací u Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) dne 4. 8. 2006, nepředložil úplnou výroční finanční zprávu za rok 2012, neboť chyběla zpráva auditora o ověření roční účetní závěrky s výrokem bez výhrad s přílohou k účetní závěrce a roční účetní výkazy podle zvláštních předpisů [viz usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2013, č. 1661]. Dále podle usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2014, č. 275, odpůrce vůbec nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2013. Odpůrce předložil předmětnou zprávu dodatečně, ale ani ta nebyla úplná.

pokračování

Chyběla zpráva auditora o ověření roční účetní závěrky s výrokem bez výhrad s přílohou k účetní závěrce a roční účetní výkazy podle zvláštních předpisů. Ke dni podání návrhu odpůrce vytčené nedostatky neodstranil, nesplnil tak zákonné požadavky § 18 zákona o politických stranách.

II.

3. Odpůrce se k návrhu nevyjádřil.

III.

4. Návrh na pozastavení činnosti odpůrce je důvodný.

5. Z listinných důkazů obsažených ve spisu vyplývá, že odpůrce nepředložil úplnou výroční finanční zprávu za rok 2012 [usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2013, č. 1661, část II. písm. a) bod 9.]. Podle usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 15. 5. 2014, č. 275 [část II. písm. b) bod 32.] odpůrce nepředložil výroční finanční zprávu za rok 2013 vůbec. Dále je ve spisu založena kopie Výroční finanční zprávy odpůrce za rok 2012. Ke zprávě je připojeno vyjádření předsedy odpůrce ze dne 29. 3. 2013, že zprávu auditora zašle ihned poté, kdy ji obdrží. Zpráva auditora k výroční finanční zprávě připojena není. Ve spisu je založena také kopie Výroční finanční zprávy odpůrce za rok 2013. Ke zprávě je připojeno vyjádření předsedy odpůrce ze dne 31. 3. 2014, že zprávu auditora zašle ihned poté, kdy ji obdrží. Zpráva auditora k výroční finanční zprávě připojena není.

6. Podle § 96 s. ř. s. rozhoduje Nejvyšší správní soud v tomto řízení podle skutkového stavu, který tu je v době rozhodnutí soudu. Soud si proto vyžádal od Poslanecké sněmovny aktuální informaci týkající se předmětných výročních finančních zpráv.

7. Z přípisu Ing. M. H., tajemnice Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR, ze dne 13. 1. 2015, č. j. PS2015/280, 2015/KV/17, vyplynulo, že ani k uvedenému datu odpůrce Poslanecké sněmovně nepředložil doplnění výročních finančních zpráv za roky 2012 a 2013.

8. Podle § 4 písm. a) zákona o politických stranách nemohou vznikat a vyvíjet činnost strany a hnutí, které porušují ústavu a zákony nebo jejichž cílem je odstranění demokratických základů státu. Z § 18 odst. 1 téhož zákona vyplývá povinnost stran a hnutí předložit každoročně do 1. dubna Poslanecké sněmovně k informaci výroční finanční zprávu v členění upřesněném v písmenech a) až f) tohoto ustanovení. Podle § 14 odst. 1 zákona o politických stranách může být činnost strany a hnutí rozhodnutím soudu pozastavena, pokud je jejich činnost v rozporu s § 1 až § 5, § 6 odst. 5 a § 17 až § 19 téhož zákona nebo se stanovami.

9. Ustanovení § 15 odst. 1 zákona o politických stranách zakládá příslušnost Nejvyššího správního soudu rozhodovat o rozpuštění strany a hnutí, pozastavení činnosti strany a hnutí a o znovuoobnovení jejich činnosti. Návrh podá vláda; pokud tak neučiní do 30 dnů od doručení podnětu, může návrh podat prezident republiky. O návrhu na rozpuštění politické strany nebo politického hnutí, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu pátého soudního řádu správního.

pokračování

10. Na základě výše uvedených skutečností soud uzavřel, že podaný návrh je důvodný. Z údajů obsažených ve spisu vyplynulo, že odpůrce skutečně nesplnil zákonem uložené povinnosti, neboť opakovaně v zákonem stanoveném termínu nepředložil podle shora citovaného přípisu z Kontrolního výboru Poslanecké sněmovny PČR příslušnému orgánu, tj. Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, úplné výroční finanční zprávy za roky 2012 až 2013. Odpůrce tedy opakovaně nesplnil zákonnou povinnost stanovenou v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách, přičemž nesplnění této povinnosti představuje zvláštní a samostatný důvod, pro který může Nejvyšší správní soud rozhodnout o pozastavení činnosti strany nebo hnutí [§ 14 odst. 1 zákona o politických stranách]. Tyto nedostatky odpůrce nenapravil ani ke dni rozhodnutí soudu.

11. Ze znění i smyslu § 14 odst. 1 zákona o politických stranách je zřejmé, že za situace, kdy politická strana nebo politické hnutí výroční finanční zprávu nepředložily buď vůbec, anebo ji nepředložily se zákonem požadovanými náležitostmi, a kdy se tak stalo opakovaně, takové porušení § 18 odst. 1 zákona opodstatňuje pozastavení činnosti politické strany či hnutí. Nejvyšší správní soud vyšel ze své předchozí judikatury (viz např. rozsudky ze dne 15. 5. 2013, č. j. Pst 15/2013 – 23, nebo ze dne 14. 5. 2013, č. j. Pst 12/2013 – 24) i z nálezu Ústavního soudu ze dne 18. 10. 1995, sp. zn. Pl. ÚS 26/94, podle kterého strany a hnutí trvale porušující zákon (tedy nikoliv které zákon jednorázově porušily, ale pokud porušování zákona má charakter opakovaného chování – viz znění § 4 zákona o politických stranách) nemohou vyvíjet činnost, neboť se tímto opakovaným porušováním zákonů chovají způsobem ohrožujícím demokratické základy státu. Smyslem institutu pozastavení činnosti politické strany je v těchto případech vytvořit právní rámec pro nápravu vadného stavu, a pokud k této nápravě ve stanovené lhůtě nedojde, k následnému podání návrhu na rozpuštění strany. Podle § 14 odst. 2 zákona o politických stranách totiž mohou strany a hnutí při pozastavení činnosti činit pouze úkony zaměřené na odstranění stavu, který byl důvodem k rozhodnutí soudu o pozastavení jejich činnosti, a to nejdéle po dobu jednoho roku.

12. V této souvislosti Nejvyšší správní soud doplňuje, že podle § 14 odst. 3 zákona o politických stranách, pokud dojde ve stanovené lhůtě k odstranění stavu, který byl důvodem pro pozastavení činnosti strany a hnutí, považuje se činnost strany a hnutí za řádně obnovenou dnem, kterým byla stanovená povinnost uznána za splněnou příslušným orgánem. Jinými slovy, ačkoliv Nejvyšší správní soud na základě zjištěných skutečností rozhodl o pozastavení činnosti odpůrce, odpůrci nic nebrání v tom, aby bezprostředně po splnění zákonných povinností pokračoval v plném rozsahu ve své činnosti. Pozastavení činnosti politické strany či politického hnutí tak nepředstavuje nevratný či dokonce likvidační krok ve vztahu k dotčené politické straně či dotčenému politickému hnutí, ale je třeba jej vnímat jako poslední výzvu ze strany státu k odstranění zjištěných nedostatků, po které teprve může následovat rozpuštění dané politické strany či daného politického hnutí. Teprve v případě, že dotčená politická strana či dotčené politické hnutí na tuto poslední výzvu ve stanovené lhůtě nereaguje, připadá v úvahu druhý krok, tj. rozpuštění politické strany či hnutí.

pokračování

13. Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že činnost odpůrce se pozastavuje, a to z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 18 odst. 1 zákona o politických stranách.

14. Soud rozhodl ve věci bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.

15. O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Úspěšné navrhovatelce, která by jinak měla právo na náhradu nákladů, nevznikly v souvislosti s řízením před Nejvyšším správním soudem náklady nad rámec její běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky podle soudního řádu správního přípustné.

Politické hnutí **je oprávněno** podat návrh podle čl. 87 odst. 1 písm. j) Ústavy, jestliže tvrdí, že rozhodnutí o pozastavení jeho činnosti není ve shodě s ústavními nebo jinými zákony. Návrh lze podat ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k Ústavnímu soudu, podání návrhu má odkladný účinek (§ 73 odst. 1, 2 a § 79 odst. 1 věta druhá zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů).

V Brně dne 14. ledna 2015

JUDr. Jan Passer
předseda senátu